

POEME

mă-ntrebi dacă am
mai scris vreo poezie cu tine
mă enervează, că mă simt vinovat
și mă amuză
ești ca un copil care manipulează pentru prăjituri
nu prea vreau să scriu
scriu cel mai bine la despărțiri
îți zic să mă scuz
(tu știi c-am zis asta
dar să știe și cititorii)
dar hai să scriu ce zi perfectă
acu' câteva săptămîni
mă bucur c-am petrecut-o amîndoi
în curte la clinica gral era soare
ai ieșit de la chimioterapie fericită
doctorița îți zisese c-o să fii bine
te-am dus în centru
am mîncat altceva decît am cerut
și niciunul n-am comentat
nu te mai simțeau jignită ca mai demult
și eu nu mă mai simțeam pămălău
nu mai conta
am fost în librării
și-am mutat pe ascuns, ghiduși
cărțile mele la raftul cu best(s)elăreli
am mers o grămadă pe jos
și nu oboseai
ziceai uite nu obosec
și la chimio erau femei mai tinere
și-abia urcau scările
cînd îmi zici – salut
ești fix o studentă-n 77
hei, salut, credem toată viața
că părinții sînt doar părinții
dar ei sînt niște băieți și fete
închiși în costumele de părinți
și strigă dinăuntru salut hei salut
sîntem la fel sîntem niște prieteni
am visat că ne urmărea o pasăre mare
și te-am luat de mînă și-am intrat într-o grotă
și venea pasărea după noi, am coborît repede
prin alunecare, pe un deal negru, în jos
și-am stat acolo ascunși, ne țineam de mînă
și-am scăpat, a plecat (ți-am citit-o
și te-a emoționat dar nu chiar
te-a extaziat nu-s eu chiar elvis sau esenin
mă inspiră drama ce bine că acum nu-s inspirat)

stau în casă în izmene
la radio-i Amato bene
i-o zi de iarnă-ntunecoasă
Vivaldi-o face maiestuoasă

Radio Veneția mi-amintește de tine
cînd erai acolo și ce bine
comunicam pe internet de parcă
pluteam întinși pe spate într-o barcă

trei zile de un romantism perfect
eu acasă cu buiota pe piept
și laptopul fierbinte în poală
tu ireală într-o lume ideală

încă-ți simt ca dăruire pură mîngîierea
cînd mă trezesc aici în nicăierea

cu Ioana Drogeanu pîn-la Dungeness
o călătorie aliterativă –

cumpărăm din gară sendvișuri cu ouă
luăm trenul spre Sandwich de la ora nouă

Anglia-i curată și strălucitoare
ca privirea ei pe geam în depărtare

coborîm la Ashford, schimbăm pentru Rye
îmi ia capu-n poală, simt că-s dus în rai

ce bună-i la sendviș pîinea de seară
Ioana Drogeanu, ajungem în gară!

se-ntinde somnoroasă, dă ca să mă pupe
chiar de-s nori de ploaie, nouă ni se rupe

(dar ne tremură chiloții mai spre seară
în potop, lîngă centrala nucleară)

o luasem pînă la colțu' blocului, colea
la Kaufland, să iau oleacă de aer, o cola
și-o caserolă de rucola

ploua și ploaia nu mă ocolea

ce scîrănă de iarnă, fără zăpadă
nici măcar de Crăciun n-a vrut curva să vină
am tras și eu solidar o beșină
dup-un retard care-a tras cu-o petardă

în cartierul ăsta de iliterați
numai eu știu ce-i aia aliterație
și ce dacă, n-o să-mi dați o decorație
și ce dacă, nu mă meritați

Ordinul Nerd Ardent în Grad de Cavalier
la Kaufland era cald, mi-am luat și un ecler

sexul la tristețe e cel mai fericit
ce de-a femeii coboară la Militară
cîte lăbi se dau la școala militară
stația lui preferată nu-i Favorit

dacă mai dădea din cînd în cînd cu banul
să vadă dacă să se mai ducă la ea
nu înseamnă neapărat că n-o iubea
uneori iubirea o decide banul

uneori versu-l decide randomnessul –
„iar în Caraibe, cum mă și așteptam
m-așteaptă arubienii mei din Amsterdam” –
dar e oare random random randomnessul?

și chiar și dacă-i cădea să se ducă
și nu se ducea, poate-avea dor de ducă